

man nemlig den Klemme paa sig, at der er en Termin, inden hvilken Loven skal afleveres. Hvorledes det vil gaa med dette Spørgsmaal paa Lønningslovene, ved jeg ikke. Men naar det ærede Udvalg udsætter Spørgsmaalet med den Motivering, at Lønningslovudvalget skulde tage sig af det, tilslader jeg mig at understrege, at dette er Motiveringen, og at man altsaa venter, at disse Sager komme frem i vedkommende Udvalg, naar man stemmer dem ud af Finanslovforslaget. — Summen til Udvidelsen af Postlokalerne i Nykøbing paa Falster har det ærede Udvalg efter sit bedste Skøn nedsat med 5,500 Kr. — Summen løb paa 20,500 Kr. — og ment, at der kunde nok spares de 5,500 Kr. Jeg ved virkelig ikke, om man er i Stand til at spare dette Beløb, men det skal nu blive undersøgt. Jeg har ikke haft Lejlighed til at konferere med vedkommende inden denne Behandling, men, inden tredje Behandling kan jeg jo gøre det. Mening er jo dog, at man skal komme til en rimelig Udvidelse af de paagældende Postlokaler, og om man virkelig skulde kunne komme til en betydelig Nedsættelse, maa jeg anse for noget tvivlsomt. Jeg skal imidlertid være villig til at undersøge det, og det kan jo ikke nytte nu at gøre videre Indvendinger mod den Ting. — Under Betænkningens Nr. 62 nævnes, at der har været et Samraad om Postkontoret i Vester-Hornum, som man ønsker flyttet. Det er et Spørgsmaal, som er under Overvejelse, og jeg antager ogsaa, at der er Udset til, at det bliver flyttet, og vel nærmest flyttet hen paa det Sted, som flere Gange er nævnt som ønsket fra den lokale Befolknings Side. — Under Betænkningens Nr. 66 har det ærede Udvalg taget Anstand med Hensyn til en Forhøjelse af 10,000 Kr. til Dyrkelse af ny Brevsamlingssteder og Lønningsforhøjelser i den Anledning. Naar den ærede Ordfører mente, at det gaar noget langsomt med denne Overvejelse, er det i Virkeligheden ikke Tilfældet. Jeg har ogsaa antydet for det ærede Udvalg allerede i Fjor og gentaget det i Aar, i hvilke Retninger man tænkte sig, at denne Udvikling skulde gaa, men jeg antager, at jeg mellem anden og tredje Behandling kan komme nærmere ind paa dette Forhold, og meddele noget om det. Jeg kan derfor ikke se nogen Grund til nu at forbyde mig i det.

Under Telegrafvæsenet har man dels taget forskellige Forbehold, dels foreslaaet forskellige Nedsættelser. Nedsættelserne gaa ud over forskellige Medhjælpssummer til Stationer, og det er jeg jo vant til at modtage. Den ærede Ordfører var endda saa god at

indrømme, at der ellers nok kunde være noget i de begærede Forhøjelser, og jeg maa tilstaa, at det forekommer mig, at det er meget smaa Nægtelser, man her er gaaet til. 400, 300, 200 Kr. til forskellige smaa Stationer forekomme mig ikke at have stor Betydning for Telegrafvæsenets Balance. Jeg har altid protesteret imod, at man skulde undlade at bevilge det fornødne til Telegrafvæsenet, fordi Balancen ikke er god. Det har jo nemlig ikke fornødigvis kunnet forudsættes, at den skulde kunne være det. Jeg maa tilslade mig at minde om, at i 1873 blev Telegramtaksten nedsat fra 32 St. til 24 St. — 50 Ore — hvilket Rigsdagen den Gang fandt sig i. Det skete administrativt, men Ministeren lovede, at det ikke skulde ske derefter uden efter Forhandling med Rigsdagen, og det har jeg ogsaa holdt. Ved det, der den Gang skete, fremkom Telegrafvæsenets Underbalance. Man har været meget langsom til at gaa med til nogen Forhøjelse af Taksten. Til den virkelige Forhøjelse, som jeg i sin Tid foreslog, har man ikke villet gaa, ellers vilde Resultatet være blevet et andet. Den Vej, som nu er gaaet, er jo ingenlunde sikker. Nu tager det ærede Udvalg sit Forbehold med Hensyn til Udvidelsen af Personalet, og udsætter Spørgsmaalet til næste Gang. Det samme er Tilfældet med Telefonspørgsmaalet. Jeg skal nu dertil sige, at jeg tror, at denne Udvidelse af Personalet vilde være ganske nyttig, og jeg tror, man ser fejl, naar man tror, at man ved en Omordning af Telefonvæsenet skulde kunne vinde nogen Plads, der var værd at tale om. Den Plads, Telefonvæsenet tager, har nemlig ikke stor Betydning. Men alle disse Spørgsmaal kunne vi jo lade staa hen til næste Behandling, da man ikke har taget sin endelige Stilling til det. Det forekommer mig imidlertid, at man gør Telegrafvæsenet nogen Uret, naar man ved, at man pludselig for en Snæs Aar siden er kommet ned paa en Telegrastakst, som fornødigvis maatte give Underbalance, og naar Rigsdagen ikke har villet være med til senere at hæve Taksterne. Jeg paastøner, at vi ere komne til en noget anden Beregning nu, men noget stort kan man ikke vente sig af den, om end nok noget. Naar man undtager disse mindre Nægtelser, da er jo alt for Telegrafvæsenets Vedkommende forbeholdt, og jeg kan altsaa ogsaa forbeholde min Stilling til den næste Behandling.

Jeg gaar saa over til § 24. Det første Forslag er Understøttelse til Frk. Rosalie Petersen, som Udvalget foreslaar nægtet. Jeg kan ikke sige noget derimod. Jeg vilde gerne skaffe vedkommende denne Understøt-